

Lovforslaget har ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5. Høring

Lovforslaget har været til høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Præsidenterne for Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Ligestillingsrådet, Danske Kvinders Nationalråd, Østersørådets Kommissær for Menneskerettigheder, Børnerådet, PRO-Centret, Fonden for virke mod mandlig prostitution, Amdsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Psykologforening, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Det Danske Center for Menneskerettigheder, KFUK's Sociale Arbejde, Foreningen Sex & Samfund, Reden og Det Internationale Ligestillingsudvalg.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter straffelovens § 198 skal politiet tildele en arbejdsfær person en advarsel, hvis vedkommende på grund af vanemæssig lediggang, der må anses for selvforskyldt, ligger det offentlige til byrde, forsømmer sin forsørgelsespligt mod nogen, som derved udsættes for nød, eller ikke opfylder sin bidragsforpligtelse over for hustru eller barn. Politiet skal samtidig så vidt muligt anvise den pågældende arbejde. Kommer den pågældende herefter inden for et år i samme situation på grund af fortsat selvforskyldt lediggang, straffes han med fængsel indtil et år.

Bestemmelsen bygger på en lovgivningstradition, der går meget langt tilbage, og hvorefter personer uden formue, som er i stand til at arbejde, har en straf-sanktioneret pligt til at søge et lovligt erhverv og skaffe føden til sig selv og sin familie. Anvendelsen af strafferetlige regler med dette sigte forekommer ikke tidssvarende i dag.

Straffelovrådet har i betænkning nr. 1099/1987 (Betænkning om strafferammer og prøveløsladelse)

foreslået, at bestemmelsen ophæves, jf. betænkningen side 208.

Justitsministeriet indhentede endvidere i 1996 en udtalelse fra Rigsadvokaten, samtlige statsadvokater, Politidirektøren i København og Foreningen af Politimestre i Danmark, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. Ingen af disse myndigheder m.v. havde indvendinger mod at ophæve straffelovens § 198.

Den Europæiske Socialpagt, der er vedtaget inden for Europarådets rammer, indeholder et forbud mod tvangsarbejde (artikel 1, stk. 2). Der er over for Danmark rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen i straffelovens § 198 er i strid med dette forbud.

Straffelovens § 198 anvendes ikke længere i praksis, og bestemmelsen foreslås på den anførte baggrund ophævet.

Det foreslås endvidere at ophæve bestemmelsen i straffelovens § 199 om straf for den, der ikke søger at ernære sig på lovlig vis, og som ikke efterkommer et pålæg fra politiet om at søge lovligt erhverv. Det fremgår af § 199, at spil, prostitution og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved prostitution, ikke anses som lovlige erhverv.

Der henvises om denne del af forslaget til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1 og 3.1.

Det fastslås i lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, at den foreslåede ophævelse af § 199 ikke medfører, at de ovenfor nævnte erhverv anses som lovlige erhverv i henhold til anden lovgivning. Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2-4

Det foreslås at indføje en ny bestemmelse i straffeloven om straf for den, der som kunde har samleje med en person under 18 år, som helt eller delvis ernærer sig ved prostitution, dvs. levering af seksuelle ydelser mod betaling.

Justitsministeriet har foretrukket i denne helt nye bestemmelse at anvende det mere nutidige udtryk »prostitution« i stedet for udtrykket »utugt«, som anvendes i straffelovens §§ 229 og 233.

Udtrykket »kunde« og kravet om, at den mindreårige helt eller delvis skal »ernære sig ved prostitution«, indebærer nogle begrænsninger i anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse.

Anvendelsesområdet er således navnlig begrænset til tilfælde, hvor den mindreåriges seksuelle ydelse leveres mod betaling eller løfte om betaling. Det er uden betydning, om det er kunden selv eller en tredjemand, der betaler. Det er også uden betydning, om kundens modydelse er penge, men modydelsen skal kunne gøres op i penge.